

Res treba za poobrtno izvrševanje oderuških opravil, da se z nadaljevanjem taci dejanj pridobi stalne dohodke. A v današnjem slučaju ne obdolžuje sodba obtoženca samo poobrtnega, ampak tudi ponavnega oderuštva; za le-to ni pojmobistvena pekunijska plodovitost opravil nego trajni nagon do njih, dokazan z večkratnim ponavljanjem oderuških opravil. Če se v tem oziru sodba sklicuje na število v sodbi navedenih opravil, ni uvideti v tem pravnopomotne uporabe zakona, a ustanovljenja sodbe kažejo tudi, da si je obtoženec ta opravila res naredil za vir stalnih dohodkov; to izhaja iz pogojenih imovinskih dobičkov, kronoložnosti posameznih opravil in kazanja na posredovanje po postrežkih, s čemer je »implicito« izrečeno, da je obtoženec taka opravila sklepal radi dohodkov.

Tudi ni najti ničnostnega razloga št. 9 b) §-a 281, št. 5 §-a 281 k. pr. r., na katerega zadnjega se je obtoženec na kasacijski razpravi opiral. Ničnostni razlog št. 9 b) §-a 281 k. pr. r., navaja pritožba radi domnevnega zastaranja kaznivega dejanja. Pomotna je najprvo popolnoma nemotivirana trditev ničnostne pritožbe, da doba zastaranja pri pregrešku oderuštva znaša le pol leta; jasno besedilo §-a 532 k. z. ne dopušča dvombe, da oderuštvo, ker se kaznuje s strogim zaporom in še z denarno globo do 500 gld., zastari splošno v enem letu; temveč velja to o takem poobrtnem in ponavnem oderuštvu, ki se ostreje kaznuje. Že radi tega in z ozirom na določbo §-a 531 *lit. e*) k. z. ne more biti govor o zastaranju posameznih oderuških opravil. A tudi ne gledé na to gre tukaj za oderuštvo; ki se je vršilo kot opravilo, s tem je že izrečeno, da je celi kompleks oderuških opravil smatrati za jednoto, za nadaljevani delikt. To jednotno dejanje končalo se je z zadnjim dejanskim aktom in ta se je vršil nesporno in nedvomno v jednoletni dobi zastaranja.

Razne vesti.

V Ljubljani, 15. junija 1900.

— (Dr. Adam baron Budwinski,) senatni predsednik upravnega sodišča, je dne 1. t. m. umrl. Rojen l. 1845. je po dovršenih študijah vstopil l. 1866. v sodno prakso v Lvovu, bil l. 1872. poklican v tajništvo najvišjega sodišča, l. 1876. pa imenovan tajnikom novoustanovljenega upravnega sodišča, pri katerem je ostal ves čas do svoje smrti, od vseh strani pripoznavan dičen značaj in odličen strokovnjak. Znanе so njegove zbirke odločeb upravnega sodišča, kojih ne more nihče pogrešati, komur se je baviti z mnogostransko upravo avstrijsko. Z njimi si je prerano umrl Budwinski postavil zares trajan spomenik.

— (Petstoletnico jagellonske univerze v Krakovu) so slovesno praznovali začetkom tega meseca. Zanimiv pojav je bila adresa, katero je ponesla v Krakov deputacija českega vseučilišča praškega in ki slóve: »Slavni kralj česki Karel, kralj rimski in cesar nemški tega imena IV. ustanovil je po sijajnem vzgledu univerze pariške in bononske l. 1348. univerzo v Pragi, da bi, kakor pravi v ustanovni listini, zvesti prebivalci kraljestva njegovega, ki hrepene po plodovih znanostnih, imeli jih pogrnjeno mizo doma in ne bi bili primorani prositi jih v tujini. Univerza praška bila je prva visoka šola v zemljah srednjeevropskih. Vzcvetela je hitro, bila središče, v katerem so se radi naukov shajali tudi pripadniki drugih narodov sosednih, in vzbudila tudi druge univerze. Med tistimi, ki so se v teh dobah mudili v Pragi radi študij, bili so tudi mnogi sinovi naroda poljskega. Praga jim je bila bližji, nego katero drugo vseučiliško mesto; ali močen razlog, ki jih je semkaj privedel, bilo je tudi krvno sorodstvo, katerega sta se oba naroda, poljski in česki, vedno zavedala, katero ju v zgodovini zopet in zopet spravlja v bližnje in prijateljske odnošaje, in katero, vzlasti v stoletji X. in XVI., se v mnogih slučajih kaže činitelj tedanjih javnih dogodkov. Poljski člani univerze praške bili so jeden iz četvero narodov te univerze, »narod poljski« in nahajali so se tu kakor učitelji in kakor dijaki, tudi ko so že zdavnaj imeli svojo univerzo v Krakovu. Med univerzami pa, ki so izhajale od univerze praške in se razvile po njenem vzgledu, je prva in najstarejša univerza poljska, staroslavna univerza jagellonska. Ustanovljena je l. 1364. od kralja Kazimira Velikega in obnovljena od kralja Vladislava Jagellonskega v l. 1400., imela je razvoj dokaj podoben razvoju univerze Karlo-Ferdinandove: slovela in cvetela je v prvi dobi, trpela pa vsled strankarstva, a opomogla si je srečno in dandanes se raduje svoje rasti in razvitka. Sedaj slovi jubilej svojega 500letnega obstanka in česka univerza Karlo-Ferdinandova nas je poslala, da bi jej pri tej priliki izrazili njene najsrčnejše čestitke. Kakor naroda poljski in češki gojita med sabo prijateljsko in bratovsko vernost, kakor so njiju kulturne težnje jednake, tako tudi zastopniki teh teženj, njiju požrtvovalni in navdušeni delavci na vseh poljih slovstva in umetnosti, njih kulturni in znanstveni zavodi i med temi njiju univerze si ne morejo kaj, da ne bi s čuti zvestega prijateljstva se opazovale, vzajemnega svojega delovanja in se veselile, in iz njega vsake zase moči črpale, vzajemno se častile. Te zavesti polna izraža staroslavna univerza Karlo-Ferdinandova staroslavni univerzi Jagellonski iz globine srca željo: »Cveti srečno sebi in nam!« V Pragi, dne 1. junija 1900.«

»Slovenski Pravnik« izhaja 15. dne vsacega meseca in dobivajo ga člani društva »Pravnika« brezplačno; nečlanom pa stoji za vse leto 8 K, za pol leta 4 K.

Uredništvo je v Ljubljani, v Gospodskih ulicah šte. 17; upravništvo pa v Gospodskih ulicah šte. 4.